

[Alice Brask]

Høje ting. På Det europæiske Råds møde i juni 1984 i Fontainebleau afsluttedes en lang diskussion om EFs fremtidige finansiering. Rådet vedtog en række konklusioner vedrørende De europæiske Fællesskabers indtægtskilder.

Disse konklusioner indeholder først og fremmest en ny fremtidig fælles maksimalsats, et såkaldt momsloft, for tilførsel af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, nemlig 1,4 pct., senest gældende fra nytår 1985, samt en forhøjelse til 1,6 pct. fra nytår 1988.

Desuden indebærer konklusionerne en løsning på Storbritanniens budgetproblemer, en god ordning for Forbundsrepublikken Tyskland og en modifikation ifølge tiltrædelsestraktaterne for Spanien og Portugal samt en fælles foreløbig beregningsmetode for Portugal og Grækenland.

Ministerrådets vedtagelser er konkret ud-møntet i det den 2. oktober 1985 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Rådet for De europæiske Fællesskabers afgørelse af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter, beslutningsforslag nr. B 3 med tilhørende bemærkninger, samt udenrigsministerens skriftlige bemærkninger ved fremsættelsen.

Efter års diskussioner og tovrækkerier er det lykkedes Ministerrådet at nå frem til et godt resultat, som alle medlemslandene kan acceptere, og som i sin helhed skaber ro omkring EFs funktionsduelighed samt stabilitet og disciplin i samarbejdsmonsteret medlemslandene imellem. Derved kan man lettere lave budgetmæssige prognoser for EF et godt stykke ind i fremtiden og skabe kontinuitet i Fællesskabernes aktiviteter.

Der er også med beslutningsforslaget dæmmet op for ufrugtbare skænderier og uenigheder, der let kunne dræne såvel Ministerrådet som Kommissionen og Europa-Parlamentet for deres energi. Denne energi kan nu i fordragelighed kanaliseres over til frugtbare og spændende diskussioner om vigtige og altafgørende beslutninger, der skal underbygge en ansvarsbevidst, kultiveret og disciplineret medmenneskelig samfundsudvikling i Europa. Forståelsen for De europæiske Fællesskaber og glæden ved Fællesskabet får således nye muligheder for at nå ud til befolkningen uden at drukne i kævl og strid, hvilket netop Fællesskabets modstandere hid-

til lidt rigeligt har boltret sig i. Beslutningsforslaget er et led i en kæde, der skal holde de positive viljer sammen i Det europæiske Fællesskab til gavn for både Danmark, samtlige andre europæiske lande og den øvrige verden. Derfor kan jeg meddele alle i denne sal, den danske befolkning og vore EF-partnere, at det konservative folkeparti går ind for ratifikationen og stemmer for.

Formanden:

Hr. Bjørn Elmquist – nej, hr. Bjørn Westh for en kort bemærkning. Undskyld.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg siger tak til formanden for rettelsen. For at der ikke skal herske nogen misforståelse, vil jeg gerne understrege, at vi taler her om forhøjelse fra 1 pct. til 1,4 pct. og ikke om en forhøjelse til 1,6 pct.

Bjørn Elmquist (V):

Ja, tak for den korte bemærkning, hr. Bjørn Westh; den var vist meget relevant.

Jeg vil i hvert fald starte med at sige, at vi tilslutter os den del af beslutningen, som netop går på forhøjelsen fra 1 pct. til 1,4 pct. Vi kan ikke se andet, end at det er i dansk interesse, og det er også i det samlede EFs interesse, at der er penge til at dække udgifterne for. At der så måske i løbet af nogle år bliver indført en anden momssats, det er jo en anden snak, som vi ikke skal tage stilling til nu og her.

Det andet hovedelement i beslutningsforslaget vedrører tilbagebetalinger til Storbritannien. Der er tale om et engangsbeløb, og derudover er der en ordning for fremtiden, og jeg skal ikke gå i detaljer med det; vi har jo alle sammen drøftet det i markedsudvalget, og det er ikke nyt for os.

Men jeg kan ikke tilbageholde en principiel betragtning om, at vi i venstre finder, at denne ordning egentlig ikke er en rigtig EF-ordning, en rigtig kommunitærordning. Det er ikke en ordning, som lever op til de krav, man egentlig må stille inden for et fællesskab, som jo er ideen med EF. Den hviler på en vurdering af, om briterne får nok ud af det, om de betaler for meget, om de betaler meget mere, end de får ud af det og på nogle betragtninger om en opdeling på nationale